

HOEK VAN HOLLAND

Guus Peterse

Ach, wat zijn al die lijstjes nou helemaal waard? Helemaal niks natuurlijk, maar toch, je houdt ze bij. Het is een leuk spelletje en als je dan op het punt staat je persoonlijke jaarrecord te verbeteren, probeer je toch ergens een nieuwe voor je jaarlijst vandaan te halen. We hebben nog ruim een maand te gaan natuurlijk, maar toch: beter vandaag dan morgen. Maar waar haal je nou een nieuwe jaarsoort vandaan bij amper 50 meter zicht? Waar kun je nog terecht voor een leuke soort als je nauwelijks een hand voor ogen ziet? Hoek van Holland!

Want de huiskraaien daar, die kun je ook bij dichte mist nog wel vinden. En inderdaad: grijs, mistig, het station nog niet uit en daar zaten ze al, parmantig op de bovenleiding. Tien stuks: +1 voor de jaarlijst.

Nou is het lijstje leuk, maar huiskraai is ook zonder dat gewoon een leuke en interessante soort, wat mij betreft. Alleen al de discussie die hij oproept: invasieve exoot? Uitroeien? Meestal kijk je als vogelaar naar zulke vreemdelingen niet om. Exoten, die horen hier niet, zijn hier ook zelden van nature. Ja, enig "eigen-volk-eerst"-sentiment is ons niet vreemd. Maar in dit geval: wel aanvaard door CDNA, de Commissie Dwaalgasten Nederlandse Avifauna, de club die gaat over het al dan niet goedkeuren van waarnemingen van zeldzaamheden in Nederland. Dus wel formeel beschouwd als wild, al is niet iedereen het daarover eens. Hoe dan ook: wel zelf de boot genomen uit India of daaromtrent en aan wal gegaan in het kille en waterige Holland. Wat heeft zo'n beest hier te zoeken? ben je geneigd te denken. Op een dag als vandaag nog meer dan anders: het contrast met het warme India moet nu wel erg groot zijn.

De huiskraai blijkt bezig zich over de wereld te verspreiden, en wel op een voor vogels heel eigentijdse manier: per boot. Hij blijkt geregeld met schepen mee de wereldzeeën te bevaren, duikt geregeld her en der in havensteden op en weet zich daar af en toe prima te handhaven. Zo ook in Hoek van Holland, waar zich al jaren een populatie van inmiddels enige tientallen vogels handhaaft. Reden voor de commissie om hem als soort in Nederland te erkennen: meevaren met schepen wordt in dit geval beschouwd als natuurlijke verspreidingswijze.

Het wachten is nu op de eerste vogel die het vliegtuig neemt.

En zo werd een kille, mistige en sombere herfst dag ineens een vrolijke zondagmiddag. Later leek zelfs even de zon te gaan doorbreken. Een vage vlek schemerde door de wolken en hier en daar leek de lucht een blauwe kleur te ontwikkelen. En nog net was de overkant van de Nieuwe Waterweg zichtbaar, maar dat duurde

Huis kraaien - Richard Diepstraten

maar even. Terug op het station, waar nog altijd de huis kraaien verbleven, zat het weer potdicht. Maar ondertussen wel een heerlijke wandeling door de mist van Hoek van Holland. Over de Emmaboulevard, langs de ruige veldjes naast de pier, over de pier en door de wirwar van de Kapittelduinen. Paarse strandlopers, een groep smienten op zee, een slobeend erbij: had ik die ooit al eens op zee gezien? (Leuke voor een nieuw lijstje: vogels die je ooit op zee hebt gezien.) En in de duinen zelfs nog een mooie kleine barsijs: +2 voor de jaarlijst. Het voelde als een triomf. Een triomf op die kille, mistige herfst dag die de meeste mensen aan huis gekluisterd hield. De thuisblijvers hadden, zoals altijd, ongelijk. Zelfs vandaag.

20 november 2011